

Δύο κινήσεις προς τον Θεάνθρωπο Κύριο

Ορθοδοξία / Θεολογία

Αρχιμανδρίτης Κύριλλος Κωστόπουλος, Ιεροκήρυξ Ι. Μ. Πατρών, Δρ. Θεολογίας

Κατά την ημέρα της Μεγάλης Τετάρτης η Αγία μας Εκκλησία φέρει ενώπιόν μας δύο πρόσωπα τα οποία προσεγγίζουν τον Θεάνθρωπο Κύριο με την ίδια κίνηση· την κίνηση του ασπασμού. Το ένα πρόσωπο είναι ο Ιούδας, που πλησιάζει τον Διδάσκαλο με προδοτικό φίλημα, το οποίο αποβαίνει για τον Ιησού πιο βασανιστικό από τους κολαφισμούς, τους εμπτυσμούς και τα λοιπά πάθη που υπέστη στην πορεία Του προς τον Σταυρό. Το δεύτερο πρόσωπο είναι η πόρνη, που προσέρχεται στον Κύριο με φίλημα λυτρωτικό και δέχεται από Αυτόν την συγχώρηση των αμαρτημάτων της και την απελευθέρωσή της από τα πάθη.

Το πρώτο φίλημα περιείχε υποκρισία και διαστροφή, ενώ το δεύτερο ήταν γεμάτο από αγάπη και μετάνοια. Από τότε και μέχρι σήμερα συνεχίζει ο Θεάνθρωπος να δέχεται από τα πλάσματά Του αυτούς τους δύο αντίθετους ασπασμούς.

Το προδοτικό φίλημα δίδεται από χείλη φαρισαϊκά και υποκριτικά. Προέρχεται από ανθρώπους που γεμίζουν αυτές τις ημέρες τους Ναούς και ασπάζονται τον Νυμφίο Χριστό έχοντας μέσα τους θηρία και βαθιά ριζωμένα πάθη που τους έχουν διαστρέψει την ψυχή και παρά ταύτα εμφανίζονται στην κοινωνία ως ενάρετοι, ευσεβείς και αγαπώντες τον Θεό. Είναι άνθρωποι που διατείνονται ότι αγαπούν την πνευματική ζωή, αλλά προτιμούν τον κόσμο με τις εφήμερες απολαύσεις του. Άνθρωποι που φαίνονται ταπεινοί, αλλά συνθλίβουν εγωιστικά τον πλησίον τους, που μιλούν για δικαιοσύνη, αλλά αδικούν ανενδοίαστα για να προασπίσουν τα συμφέροντά τους. Είναι αυτοί που, ενώ ισχυρίζονται πως αγωνίζονται για την ειρήνη, δολίως υποκινούν διαμάχες και εχθρότητες. Είναι οι άνθρωποι που, δυστυχώς, κατά μεγάλο ποσοστό απαρτίζουν την κοινωνία.

Το λυτρωτικό φίλημα δίδεται από χείλη ταπεινά και γεμάτα μετάνοια. Προέρχεται από ανθρώπους που αγαπούν τον Ιησού βαθιά και υπαρκτικά. Από ανθρώπους που Τον αγαπούν κυρίως με έργα και όχι με λόγια, που κατανόησαν ότι ο Θεός είναι ο Δημιουργός τους και ότι για να καταξιώνονται ως πρόσωπα πρέπει να είναι ενωμένοι μαζί Του. Είναι οι άνθρωποι που γνώρισαν ποιος είναι ο εαυτός τους και αγωνίζονται να τον κάνουν όπως θέλει ο Θεός. Είναι αυτοί που αθόρυβα θυσιάζουν κάτι από τον εαυτό τους, κάτι από την κοινωνική τους ζωή για την αγάπη του Χριστού και του πλησίον. Είναι αυτοί που, χωρίς να μετρούν τις επιπτώσεις, ομολογούν παντού και πάντοτε εν έργοις και λόγοις τη βαθειά πίστη τους στον Θεό. Είναι γεγονός ότι αυτοί οι άνθρωποι είναι δυσεύρετοι στην εποχή μας, αλλά είναι αυτοί που ρίχνουν λίγο φως στη ζωή μας και κρατούν όρθια ακόμα την κοινωνία μας.

Κατ' αυτήν την μεγάλη ημέρα, ας εντρυφήσουμε με σοβαρότητα στους δυο ασπασμούς που προαναφέραμε και, αφού αναλογιστούμε ότι το τέλος του Ιούδα που έδωσε στον Θεάνθρωπο το προδοτικό φίλημα ήταν η αιώνια αυτοκαταστροφή, ενώ της πόρνης που Του έδωσε το λυτρωτικό φίλημα ήταν η αιώνια λύτρωση, ας χαράξουμε τη δική μας πορεία.

<https://bit.ly/37x9QGj>